

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro vilkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler äro vid meddelandet att uppmärksamma: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med blytt. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak glömda som möjligt. (3) Undvik kända siffror och öfverdrifna uttryck. (4) Anonyma uppgifter publiceras ej. (5) Diskussioner i religiösa ämnen äro förbjodna. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden skildras inte som helst anser. — RED.

VARFLOD.

De glimma som äkta kristaller. Små droppar som frigidors nys. Från drivan så sakta de faller. Uppvärmade av vårsolen lys. Till rännilen dropparna hastar. Otaliga följas de ner. Och rännil på rännil sig kastar I floden som sväller allt mer.

Ej mer några bojar den bänder. Med brusande dån gå de fram Och störta med fart mot de hinder. Som hejda dess snövita kam.

De irtida fästas i sina fall. För droppar som samlas en gång Och jublande räser hörs skalla I vårens betrielsesång.

Nu droppe på droppe syna falla Från tidernas urgamlia alla. Och rännilar störta sig snö. Mot triletens ljude sjö.

Det flines i vårdens ej hinder Att hejda dessa brusande tag. Ej mera en boja som bänder. Den fria och glänsande väg.

Hur skönt att en droppe få vara Som trigtors av vårsolens tö. Att hänförd på böljorna fara Till fridens lycksaliga ö!

Hur skönt att få nå till den stranden. Som hägrat i stans dröm; De fria, de himmelska landen Sig spegla i tidernas ström.

Glada Calle.

FRAN LILLESVE, MAN.

Kräde Redaktör!

Med eder tillåtelse beder undertecknad få nedanstående rader införa i "Ordet fritt". Det är ju nästan sent att bräka om julfrästen vid den här tiden, men som det en gång börjat, kan man ju hålla på med upplysningar!

Vad beträffar de namngivna personerna i "far i skogens" bro, skall jag ej upprepa dem, utan det är de sura äppelna som "far i skogen" fick. Det kan med rätt ej skyltas på kvinnoföreningen, ty de hade anförtroudd uppsett att vår "störrekeeper", och lika litet kunde han hjälpa det, emedan han ej var i staden och öppnade tunnå, innan den blev skickad. Och så vet "far i skogen" mycket väl, att där bjöds kaffe fritt åt alla, som behagade komma till bordet, och att alla barn fingo var sin påse med "candy". Sedan blevo barnen alla icke trötta, utan helt enkelt hjärtskrända, när en finne och ett par andra kända bråkmakare skulle försöka kasta ut granen, vilken de alla icke hade med att göra.

Angående pangarna hade de blivit insamlade genom histor till barnens julfest och skänkta av både unga och gamla, icke endast av de unge som "far i skogen" säger i sitt brev, och dans hade alla icke blivit utlyst till varken den ena eller andra, och det är en skam för vårt settlement att bli va så illa beryktat. Och hade "Truisa Per" varit vis, hade han aldrig börjat.

Till sist vill jag tacka för det goda innehåll S.C.T. giver sina läsare, och god fortsättning med Nationalbiblioteket önskas av "Lillevsve".

FRAN LILLESVE, MAN.

Kräde Red. av S.C.T.!

Bedes om plats för nedanstående rader i Ordet fritt.

Jag läste nyligen ett brev i Canada-Tidningen, författat av Far i skogen, angående julfrästen i Lillevsve och Stultupars skrivelse. Jag för min del håller mer om var bara vad som hänt. Men det är en gång så här i Lillevsve, att sanningen är svår att höra.

Far i skogen säger, att vi hade ej något annat att glädja oss åt på julfästen än några sura äppel. Men om Far i skogen ville följa sanningen, så sade han, att det var "plenty" starkvaror att glädja sig åt i stället för äppel för den som tyckte att äppelna voro sura.

Far i skogen säger, att barnen lekte kring granen ända till kl. 12. Ja, det var ingen början förrän kl. 10, fast det var utlyst till kl. 8.

Nämlig, hur som helst, så är väl julfästens barnens fest och ej en demotivstälning för den danslystna ungdomen, som kunde ställa till med dans varje kväll när de små voro med. Far i skogen måste visst inte följa med sin tid vidare bak, när han säger, att den gamle luringen Sven Svenske måtte varit framme igen, i förnyad skapelse kånhanden. Men efter vad historien berättar, så gick ju vår gamla bekante Sven Svenske till botten med Titanic, så det är ju underligt, om han skulle ha uppstått igen.

Enligt prästerna i Lillevsve, som Far i skogen talar om, så var det väl ej pastor Bergströms fet, att folket låg och sov i stället för att gå och höra Guds ord på söndagen vid julen för 2 år sedan. Det var ej vidare hedrande för vårt värda folk i Lillevsve att låta silmännheten veta här godlösa vi äro här uppe i skogen. Men när det går så långt att det kommer in i tidningen, då biter det huvudet av grisen, som ordspråkligt säges.

Nå väl, kom igen en gång till, kära far, och var ej blyg, men håll dig för all del till sanningen.

FRAN LILLESVE, MAN.

Så ett leve för Staltupär och Mor i skogen! Kom igen, i stället för att som många annan gömma sig undan, när det är fråga om sanningen. Nämlig, jag må nu sluta med en massa hälsningar till alla "änner i Lillevsve, ej förglömda Far i skogen, samt till Red. — Vänligen, Strutsen.

FRAN ANNIEHELD, SASK.

12 Mars 1918.

Ja, mycket kan man få se, och mycket kan man få höra i sina dagar. Men något så barockt som Sv. Tribuns Nyheters nummer för den 5 mars hade de att förkunna, får man dess bättre sällan till liv. Svenska lutherska Bethlehemsförsamlingen i Fort Dodge, Iowa, har beslutat slopa svenska språket vid såväl församlingens gudstjänster som andra församlingens sammankomster. Undras vad Augustana-Synoden säger om detta! Om ovan nämnda församlingens sekreterare C. E. Lindquist tillkännager, att årsmötet önskar göra verkligt, att i framtiden första lutherska församlingen ej får betraktas som en sammanslutning med det utländska brännmärket svenska.

Här frågas, och frågas med skäl: Hur kan en person som bär ett svenskt namn spy ut sådan galla; den måste komma från en trång plats, där den för en lång tid har hållits inestängd.

I vad hänseende är det svenska namnet brännmärkt? Jag skall tala om, att på samma gång en person gör sitt bästa för att vara en god och äktad medborgare i det adoptivland, han bygger och bor i, må han eller hon ej därför förglömma den gamla moder Svea; i alla hänseenden inte så långt att dess språk hänsas.

Det svenska namnet har av tusen-tusent ålångt med heder burits all världen runt, så ingen behöves bygas för att han är svensk! Skulle det oaktat så vara så, så på hälsan! Men försök inte inverka på andra. Det flines ju svenska högskolor i Amerika. Efter ovan nämnda öskan skänks uttalande måste dessa öskan snart skänkas för det språk de förkunna.

Vidare säger nämnda person eller mötet, att församlingen har kommit till den slutsatsen, att de gamla sju-lar ej få födas på bekostnad av de unga, vilkas kännedom om svenska språket avtaget! Här kan blott en mening göras sig gällande: skam åt de svenska föräldrar, som ej låra sina barn sitt hemlands språk. Barnen kunna aldrig hava någon skada av att de låra sig mer än ett språk.

Vidare säges: "Vi kunna ej erinra oss ha sett ett barn gråta amerikanska tårar över en svensk katekes". Nej! Men de borde gråta dessa tårar över de före detta svenskar, som varit trångsynta nog att genomtruffa ovannämnda snillefoster.

En av det svenska namnets försvare, Observator.

TORPAREN OCH HORNPÄR.

Efter vad som blivit berättat, bodde i Harjedalen för mycket länge sedan en fattig torpare, som livnärde sig med jakt och fiske. En dag, när han var ute på jakt och hans jakttyck på den senaste tiden varit ovanligt klen, började han fundera på om det inte voro bäst att sälja sig åt Hornpärl, så gick han ut i skogen för att prova sin jakttycka, och då fick han höra ett underjordiskt bullrande bakom roten av ett kullfallet träd, och Hornpärl kom uppkavande ur jordens inandome, talade och sade: "Du skall få vad du önskar av fisk och villebråd, så att du från denna dag kan leva glada dagar, om du undertecknar kontrakt på att jag, högädel herr greve Hornpärl, tio år härfter kl. 12 på natten får taga dig med hull och hår. Dock skall jag ge dig fri, om du kan svara på sju frågor, som jag då skall framställa för dig, och kontraktet skall då anses vara upphävt, men kan du inte svara på mina sju frågor, då är du i mitt våld." — Torparen klädde sig bakom örat och tog sig en funderare, och så tyckte han att tio år var en lång tid, och nog skulle han under den tiden kunna tänka ut något sätt att slippa sig undan, och så gick han med på Hornpärls förslag.

Efter den dagen hade torparen en ovanlig tur i jakt och fiske, så att han levde glada dagar. Men tiden gick ovanligt fort, och dessa tio år närmade sig sitt slut, och torparen hade inte kunnat fundera ut något sätt att slippa sig undan Hornpärls fordran. Om han bara hade vetat vilka frågor den fullingen skulle framställa, då hade det ändå varit någon möjlighet att fundera ut passande svar.

Emellertid kom slutligen den dagen att tiden var utlupen, och Hornpärl skulle komma på natten och taga torparen med hull och hår, om han inte var kvickiänt nog att förbereda kunna svara på sju frågor. På kvällen blev det ett förskräckligt oväder, så att knappt någon människa kunde vara ute, och då kom där en västgöter, som för omkring med handel och anhöll om härbärge över natten hos torparen. Västgöten hade varit med på ett bejdnande hönsbröllop uti bygden, så att han gick i bakrus, och som han var ganska utschasad, lade han sig och somnade.

Nog är det kanske sant, att vi i S. Am. Posten varje vecka blivit bjudna på historiska minnen från flydda dagar, men tyvärr vi bjödes under vår skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

GILLETTS EATS LYE DIRT DET BSTA DESINFEKTIONSMEDLET SOM FINNES. ANVÄNDES TILL ATT GÖRA HARD OCH MJUK TVÅL, ATT UPPMUKA VATTEN OCH FÖR ÖFVER 500 ANDRA ÄNDAMÅL. TILLBAKAVISA SUBSTITUT. E.W.GILLETTS CO.LTD. TORONTO, ONT. WINNIPEG MONTREAL

FRAN NORTHWOOD, SASK.

15 Mars 1918.

Kräde Redaktör Brown! Dina förhoppningar, Mr. Brown, om att du för en tid skulle bli befriad från Luddes skrivklada, ha blivit grusade. Jag har fått lämna tillbaka den dräkt, jag gratis erhöill av adoptivland, och gått tillbaka till mina egna trasor. Du kan lätt förstå, ärade redaktör, att det kändes skönt att ännu en gång få gå tillbaka till den fria svenskheten och dess litteratur, jag ålskar vårt svenska språk och framför allt den goda svenska tidningspressen, av vilken det är så smått om i detta land. Ä väl, vi ha ju den Canadensiska Postgumman, och så är vi det största kvämsföreningsbladet från Onkel Sams rike att tjitta i, då vi låst allt det goda som S.C.T. bjuder oss på. Det är allt lycka för oss svenskar i alla fall, att den här tvångsutrivningen ej nådde till att beröva oss allas vår gode vän Mr. Brown.

I U.S.A. är det troligen helt annerledes, ty om man riktigt tilltänker, till ex. Svenska Amerikanska Posten, skall man snart komma på det klara med, att dess redaktion för tillfället består av Morkor, Parbror, Munter, Lina Lindblad och Hökås-lak m. fl. äldre fruntimmer och några små röster från barnkammarerna. Det är äro till läsa de omtungade epistlar, som vecka efter vecka äro synliga i Sv. Am. Posten. Skada det dess förut så goda tidningsmurglar skulle bli dragna ifrån oss. Jag vet ju ej bestämt, men jag vägar dock tro av tidningens innehåll, att dessa fordrna stab blivit meddragen i krigsmultet och att kvinno- och mansföreningen tagit hand om utgivandet av Sv. Am. P.

Nog ha vi även en viss fräkt i S.C.T., som blivit tuggad tillräckligt, men tyvärr det behöves att den omtungas tidnings gånge, innan man sväller den, ty man måste komma ihåg, att den gäller både unga och gamla tandlösa, och det är därför viktigt för att ej nämna nödvändigt, att vi se till att inga elaka magkrämpor uppstå efteråt, som fördriva det goda mål för vilket allas vårt goda, slinrika och framåtsträvande folk arbetar. Mätte även så alla de, som ivra för vårt goda svenska folks kommande framtid, samlas vid det stora sammantinget vid Round Lake den 23, 24 och 25 juni, då vi våga hoppas att många viktiga steg komma att tagas för vårt eget och det kommande släktets välfärd.

Om vi blivit bjudna att deltaga i planteringen av de små träd, som med tiden skola bära så ymniga frukter, och varför då ej hugga i med alla de krafter vi äga och ha? Vi måste komma ihåg, att det icke är allena vi, som skola skörda den vinstgivande frukten, utan alla både färdiga och barnbarnen, samt även de generationer som vi vänta skola vandra i våra fotspår. Tänk hur skönt det skall vara att kanske en gång, då arbetet för dagen är slut, få kasta sig i gunstolen med en god, lörörök bok framför oss, hämtad ur det stora bokskåp vi en gång själva byggt. Nog ha vi många farliga fiender ännu att besegra, innan vi kunna med trygghet drömma om att det stora, härliga målet är vunnet. Men flenden skall skingras så småningom, även J. J. med den spruckna kikaren skall draga sig tillbaka, då han ser att vi ej längre bäva för den danska flaggan. Vi skola förutna honom om han är villig att höja sitt stolta baner för den glittrubruna Postgumman. Kanske inom kort skola vi finna dem båda inackorderade på fattighuset, där deras lilla skil bli va allt eftersom de handlat. Kanske skola de så, om ej förr, inse, att de handlat utan eftertanke, då de försökt uppreka de små goda plantor vi hämtat från det gamla kärta Sverige.

Nog är det kanske sant, att vi i S. Am. Posten varje vecka blivit bjudna på historiska minnen från flydda dagar, men tyvärr vi bjödes under vår skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins, som blivit skänkt till olika vännar. Jag avundas ej, ty jag vet att det är härligare att ge än att få. Men som förhållanden nu äro, måste vi förstå och framtida oss till att vi hjälpa dem vilka kanske allredan ha dignat under trycket av fattigdom. I hopp då till sist att ni alla äro eniga med mig i den saken, att allt sånt där gjädjefullt joller uppskjutes till ett mera passande tillfälle ges, förbliver jag allas eder vän Ludde.

skoltid i Sverige för varje dag på en glim av sådana minnen, som att fånga kärlek därt. De många gamla slott och bondgårdar, som allt som oftast återgivas i tidningen, ha ett ringa värde för oss nu. Kanske en tavla av det bräckliga, fattiga torpet med de små trasiga barnen, hvilka gråter av hunger, skulle mer än de stora bondgårdarna vidröra mänskligt, allrahelst i den dystra tid vi nu leva i, då hela världen digar under trycket av det tunga fattigdomsoket. Stig fram in som på makt och tillgång och hjälp till att rädda de små fattigbarnen, som till dagligen ser allt mer och mer närma sig den sista sorgliga undergången. Låten alla ni, som fattat kärlek för insamlingslistor och surprispartier denna farliga åkamma botten innan det är för sent. Tiden är allt för dyrt till att just nu ska oss med surprispartier och dyra kläder helst i de hem, där mat och kläder finnes i rikliga tillgångar. Låt om oss heller hjälpa någon fattig stackars svensk familj, av vilka det finnes så många. Kommen hit att edert skryt i tidningen om övervakning och godt kaffe med god mat har en ringa glädje för läsekretsen, allra helst då vi lått kunna förstå, att det är många av läsekretsen som kanske ej ha bröd för morgondagen för de hungriga små barnen. I vinter har det värre än någonsin fört blivit skrivet och skrytt av de många stora buffets och kina-porslins,